Painos on nyt 6645

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 40. TIISTAINA, LOKAK. 3 P. — TUESDAY, OCTOBER 3RD. 1916 — Kuudes vuosik.

Naisen velvollisuudet

Taantumusmieliset sanovat, että naisen velvollisuus on hallita kotia, vaalia lapsia, pitää huolta heidän henkisestä ja ruumiillisesta terveydestään j. n. e. Samaa sanomme me edistysmieliset. Erimieltä olemme siinä mitä kodilla tarkoitetaan.

Taantumusmieliset väittävät kodin rajoittuvan neljän seinän sisälle, jonka ulkopuolisiin asioihin naisen ei saa kajota eikä edes niistä mitään tietää.

Me edistysmieliset väitämme, että nykyaikainen koti ei enään mahdu neljän seinän sisälle, että nykyaikainen koti on suoranaisessa yhteydessä kunnallisten asioiden kanssa, se on suoranaisessa yhteydessä sen paikkakunnan kanssa ensiksi, missä se sijaitsee ja toiseksi koko valtion ja valtakunnan kanssa ja loppujen lopuksi koko maailman kanssa.

Nainen, perheenäiti, joka ei tunne sen kaupungin tai kunnan asioita, missä hän asuu, ei voi myöskään tuntea oman kotinsa oman perheensä asioita, eikä kykene suojelemaan lastensa ruumiillista ja henkistä terveyttä. Hän ei kykene suojelmaan kotiaan ja lapsiaan ympäröiviä vaikutelmia vastaan, jos ne ympäröivät vaikutelmat ovat vahingollisia. Jos kaupunki on likainen, jos kaupungin vesilaitos on epäpuhdas, jos likaviemärilaitos on epäkunnossa j. n. e. niin perheen terveys ei ole koskaan turvattu kotona, vaikkakin koti on kuinka puhdas ja siisti.

Jos siis mielii suojella kotinsa näiltä vaaroilta, täytyy äidin liittyä kaupunkinsa toisten äitien kanssa yhteen tuumaan ja ryhtyä näitä vaaroja poistamaan Miten? Täytyy agiteerata, keskustella ja kun tulee vaalit, niin äänestää (siellä missä naisilla on äänioikeus ja jos ei ole äänioikeutta, niin täytyy ensin taistella sen voittamiseksi, että pääsee sitten määräämään niissä kunnallisissa asioissa, jotka koskevat niin läheltä kotia. Täytyy sekaantua politiikkaan. Politiikka on tullut kotiin emmekä me pääse sitä pakoon.

Tilastot osoittavat, että niissä kaupungeissa, missä pidetään puhtaudesta enimmän huolta, kuolee ihmisiä vähemmän. Lännen kaupungit Portland, Seattle ja Spokane, ovat ensimäisinä kunnallisessa puhtaudessa kaikista Yhdysvaltain kaupungeista, joiden asukasluku on yli sadan tuhannen ja näissä kaupungeista, on ihmisten kuolevaisuus luku kaikista alin.

Portlannissa v. 1915 kuoli 8.4 jokaista tuhatta asukasta kohti, Spokanessa 8.6 ja Seattlessa 7.4. Seattlessa on kaikista alin kuolevaisuus prosentti. Miksi? Siksi että Seattle kuluttaa $300,000 vuodessa kaupungin puhtaanapitämiseksi kaikenlaisesta liasta ja Portland kuluttaa vaan $50,000 samaan tarkoitukseen. Lääkärien lausuntojen mukaan leviävät taudit siitä, että roskien ja likakasojen annetaan maata avoimilla paikoilla kaupungin keskellä.

Ja sen todistaa kuolemien luku niissä kaupungeissa, missä vähemmän pidetään huolta kunnallisesta puhtaudesta. New Yorkissa, N. Y. kuolee 13.9 jokaista tuhatta asukasta kohti vuodessa, Baltimoressa, Md. 17.1, New Orleansissa, La., 21.2, St. Louisissa, Mo., 13.8, Minneapolissa, Minn., 11.5, San Franciscossa Cal., 15.9, Los Angelesissa, Cal., 12.3, Denverissä, Col. 13.3 j. n.e

Edellä mainitut numerot ovat jo tarpeeksi todistamaan kuinka tärkeätä on perheenäidin sekaantua kunalliseen politiikkaan, jos hän tahtoo äidin velvollisuudet täyttää Ja tässä ei ole vielä kaikki kunnalliset asiat, missä äidin peräänkatsantoa tarvitaan. Ei läheskään. Äidin tulee katsoa, mitä hänen lapsilleen opetetaan kouluissa, mitkä vaarat heitä mahdollisesti väijyvät kaduilla, minkälaista kirjallisuutta heille tarjotaan yleisistä kirjastoista luettavaksi, mitä heille myydään kaupoista, minkälaisena esimerkkinä heille ovat vanhemmat ihmiset, jos kaupungissanne on kapakkalupa y. m.

Yksi naisen ensimäisistä ja tärkeimmistä velvollisuuksista siis on osanotto politiikkaan. Ja kun hän kerran ottaa osaa kunnallisten asioiden johtoon, niin tulee hän pian huomaamaan, että hänen velvollisuutensa eivät rajoitu yksinomaan siihen, vaan että hänen täytyy sekaantua vielä valtionsakin politiikkaan ja vielä siitäkin edemmäksi.

Siis naiset, käyttäkää kaikki äänivaltanne mitä teillä on yhteiskunnallisissa asioissa ja jos huomaatte, että ei teillä ole samontavaltaa kaikissa asioissa, missä teillä pitäisi se olla niin liittykää yhteen niiden kanssa, eli sen järjestön ja puolueen kanssa, joka taistelee teidän oikeuksiennen puolesta. Se järjestö ja puolue on sosialistipuolue.

MUISTOJA

Kirj. Leo Leino.

Kelläpäs ei muistoja olisi! Mutta muistojakin on monenlaisia. Kai yhtä monta laatunsa puolesta kuin on muistojen muistajaakin. Pääasiassa muistot kuitenkin jakaantuvat kahteen osaan: hyviin ja huonoihin muistoihin. Tämän kirjoittaja tahtoo aina saada muistojen uumenista esiin ensinmainitunlaisia muistoja.

Mutta, kysyttänee, onko mieronkiertäjällä, kulkurilla, "hoopolla", onkos ja voipiko olla hyviä, puhtaita, ihania ja suuria muistoja. Vastaan: on. Minulla on ainakin ja yhden sellaisen muistelen nyt.

Kierrellessäni puhujamatkoilla näin lehtiemme osoteluettelosta paikkakunnan johon meni kymmenkunta puolueemme suomenkielistä lehteä. Päätin käydä paikkakunnalla ja puhua jos saan tilaisuuden.

Ilmotettuna päivänä saavuin sinne. Ijäkäs, harmaantunut työläisitari saapui autollaan asemalta noutamaan. Sillä paikka, johon puhetilaisuus oli hommattu, sijaitsi noin 6 mailia syrjässä rautatieltä. Siinä ajellessa juteltiin yhtä ja toista, pääasiassa farmarin, pienviljelijän nykyisestä asemasta ja heidän suhtautumisestaan teollisuuden palveluksessa olevaan väestöön ja päinvastoin, oli keskutelumme aiheena. Huomasi, että ukki oli sen lisäksi, että omasi pitkän elänmänkokemuksen työnraatajana, myöskin varustettu hyvällä sosialismin periaatteiden tuntemuksen ja luokkataisteluopin pohjalastilla.

Mutta tuossa ei mitään erityistä. Sellaista tapaa nykyään usealla korpi- ja farmiseudulla. Se on siis jo tavallista ja tavallinen ei herätä muistoja. Mutta päästyämme perille ukin kotiin! Ei, mutta perheen kotiin, jossa vanha isäntäkin oli vaan yksi perheenjäsen, sain tutustua ilmiöön, joka ei ole tavallinen meidän päivinämme. Voi nim. tavata, että: isä ja äiti ovat perheessä sosialisteja, mutta jos heillä on lapsia ja nämä jo aikuisia, ovat he sangen välinpitämättömiä, vieläpä kylmiäkin isän ja äidin kannattamaa liikettä, sosialismia kohtaan. Koulun vaikutus esiintyy yläpuolella kodin vaikutuksen ja mikä on amerikalaisen koulun suhde sosialismiin? Se on yleensä (poikkeus vaan vahvis-

(Jatkoa toisella sivulla.)

LASTEN KASVATUS

Kirj. Annie R—lo.

Olen ottanut paljon merkitsevän aineen selostaakseni, mutta epäilen, että kykenenkö sen kyllin ymmärrettävästi selostamaan. Kuitenkin koetan parhaani. Alan aivan rintalapsesta. Silloin kun lapsi on pieni, on hän myös äärettömän herkkä. Hän on herkkätunteinen ja altis kaikille vaikutelmille. Näin ollen olisi asia otettava tarkoin huomioon ja ruvettava terottamaan lapselle kaikkea minkä itse parhaimpana ja jaloimpana pitää.

Tämä ehkä kuulostaa mahdottomalta, mutta olen itse ollut tilaisuudessa seuraamaan pienokaisen kehitystä. Lapsi tajuaa paljon ennenkuin hän lausuu ensimäisen sanan: "äiti".

Asian näin ollen on lasta hoidettava aivan toisella tavalla kuin mitä yleensä vielä tänäpäivänä. En ole itsekään "malli-äiti" että voisin kasvattaa lapseni "hyviksi", mutta kuitenkin olen osalta koettanut täyttää tapoja, joita soisin toistenkin täyttävän.

Lapsen hoito.

Jätä pois tuo tympäisevä tapa, että "lullaat" lasta. Tuo "lullaaminen" on monessa tapauksessa epäedullinen, varsinkin äidille, joka enimmän hoitaa pienokaista. Aseta tuo "lullaaminen" omaan kohtaasi, niin kyllä sen tulet huomaamaan pian. Jos sinä olet sairas, niin et sinä missään tapauksessa voisi sietää "lullaamista".

Sitten vielä säestetään "lullaamista" kovaäänisellä laululla, että kallo tärisee!

Tuommoinen tympäisevä menettely saattaa lapsen mielen vielä kipeämmäksi ja hermostuneemmaksi. Eikä lapsi mitenkään voi lakata itkemästä "lullaamisella". Toinen asia on se, jos lapsi itkee kiukusta, tulee hän vielä ärtyisemmäksi "lullaamisella" ja tuo saattaa äidin hermostuneeksi ja vielä siitä kärsii sivullinenkin, alituisesta huutamisesta. Jättäkää siis koko "lullohomma" ja antakaa lapsen kehittyä hiljaisuudessa. Näin ollen kasvaa teille miellyttävä lapsi, joka huvittaa kaikkia.

Älä myöskän pitele lasta liian paljon sylissä, hän oppii pian siihen ja sitten ei haluaisi olla yksin lainkaan. Aseta lapsi vuoteelle, kun olet hänelle antanut tarpeellisen hoidon ja jätä hän siihen yksin. Lapsi pian nukkuu

(Jatkoa toisella sivulla.)